

paa den anden Side har jeg udtalt, og jeg skal gjentage det, at det, hvorpaa dette Lovforslag gaaer ud, nemlig paa Dpretholdelsen af den nu bestaaende Hegnsanordning, kun med Forandringer i enkelte Tilfælde, ikke kan tilfredsstille mig. Det er muligt, at man ved en meget fin Fortolkning af § 1 kunde udele, at de nye Autoriteter, som skulle have med Sagen at gjøre, kunne tage Bestemmelse om at bortstaafe et og andet Hegn, der beviislig gjør anden Mand Skade; men efter den Fortolkningskunst, hvoraf jeg er i Besiddelse, drister jeg mig ikke til at sige, om det virkelig er saa, ja, jeg maa endog sige, at jeg finder det meget tvivlsomt, om en saadan Myndighed kan udeledes af Lovforslaget. Jeg skal stemme for dets videre Fremme og hjælpe til at gjøre det saa godt som muligt, men jeg har en ikke ringe Tvivl, om det kan lykkes at omforme det saaledes, at der virkelig derved gjøres noget Fremstridt.

Judenrigsministeren: Dengang den ærede Forslagsstiller i forrige Samling rettede en Forespørgsel til mig om, hvorvidt jeg agtede i en nær Fremtid at bevirke en Forandring i de nugældende Bestemmelser om Hegn og Fred, udtalte jeg, at jeg fuldstændig erkjendte Manglerne ved de nugældende Lovgivningsbestemmelser paa dette Omraade, ja endog saa erkjendte flere Mangler end dem, som selve den ærede Forespørger havde paavist, men at jeg dog ikke ligeoverfor de i mine Tanker vigtigere og mere paatrængende Lovarbejder turde paatage mig nogen Forpligtelse til i nogen nær Fremtid at forelægge et Lovforslag, saaledes som den ærede Forespørger ønskede det. Det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller ikke gennem sit Lovforslag har søgt, eller i alt Fald opnaaet, at faae afhjulpet de Mangler i den nugældende Hegnslovgivning, som han i forrige Samling paaviste, og jeg mener derfor, at Vedtagelsen af et Lovforslag af det Omfang, som det af ham nu forelagte har, kun deelviis og i temmelig indskrænket Maal vil afhjælpe nogle af de tilstedeværende Mangler. Jeg skal imidlertid ikke paa Grund heraf modsætte mig Lovforslagets Fremme, forsaavidt de Endringer, som det medfører i den nuværende Hegnslovgivning, kunne passe ind i

det samlede Hele, som jeg har tænkt mig med Hensyn til Hegnsbestemmelserne, hvorimod jeg selvselgelig — saa meget mere som jeg, naaget jeg ikke har kunnet give noget som helst Røst eller paatage mig nogensomhelst Forpligtelse, dog allerede har foretaget Lovarbejder — hvis Forslaget ikke kommer til at passe ind i det Hele, som jeg har tænkt mig, ikke vil kunne tiltræde det. Altsaa paa Grund af dets forholdsviis ringe Omfang kan jeg ikke modsætte mig det; paa Grund af dets eventuelle Indhold vil jeg derimod muligen komme til at gjøre det. — Hvad selve Lovforslagets Realitet angaaer, vil jeg for det Første udtale, at jeg ikke stemmer overeens med den ærede Forslagsstiller, naar han har villet stillet Communalbestyrelserne op som Skønsmænd. Det forekommer mig, at man meget godt vilde kunne herligere udvikle den nuværende Institution, særlige Hegnsynsmænd, og jeg har navnlig tænkt mig en Udvikling nærmest overensstemmende med den, som er bestemt ved Anordning 29de Juli 1846. Med Hensyn til Bandsyn er jo, som bekjendt, Fremgangsmaaden den, at faste Bandsynsmænd for hver Commune skjønne over og bedømme det foreliggende Spørgsmaal, men forsaavidt Vedkommende ikke er tilfreds med den fælede Kjendelse, bliver den at indanke for Landvæsencomissionen. Jeg troer, at dette ubetinget ogsaa med Hensyn til Hegnsspørgsmaalet vil være den retteste Fremgangsmaade. Man kan efter min Formening ikke trække nogen Parallel mellem den Afgjørelse, som i en for ikke lang Tid siden udkommen Lov er fastsat angaaende Bedligeholdelsesspørgsmaalet med Hensyn til private Veie, og det her omhandlede Hegnsspørgsmaal. Disse sidste ere jo i egentligste og snevreste Forstand Spørgsmaal mellem Mand og Mand om to Parters Interesse, ogsaa deri have de væsentlig Overensstemmelse med Bandspørgsmaal, hvor det i Reglen ogsaa kun er to Mænd, der staae overfor hinanden; undertiden have Bandspørgsmaalene dog større Omfang, hvilket aldrig kan være Tilfældet med Hegnsspørgsmaalene. Spørgsmaalene om de private Veies Bedligeholdelse have derimod hyppigt et ganske andet Omfang, thi under private Veie henhøre Veie, som have Betydning for hele